

næsten — lige saa vanskeligt at opdrætte en Tyr som at opdrætte en fortrinlig Hingst. Sammenholder jeg nu denne af-tagende Forskel, der er mellem Opdrætningen af en fortrinlig Hingst og en fortrinlig Tyr, med den store Forskel, der er — det er jo indrømmet af den højtærede Minister — mellem Betydningen af vor Kvægavl og vor Hesteavl for vort Lands økonomiske Vel, saa forekommer det mig rigtigt nok, at det ser lidt underligt ud, naar Lovforslaget paa Posterne 3 og 4 indeholder ganske det samme Tilskud til Hingsteskuer som til Tyreskuer. Den højtærede Landbrugsminister gjorde tillige en Bemærkning, som jeg ikke ganske forstod. Han udtalte, at det jo slet ikke gik an at lægge det indbyrdes Forhold, som vor Kvægavl og vor Hesteavl staa i til hinanden, til Grund for Ansættelsen af det Statstilskud, vi bevilge til Fremme af Avlen af disse Husdyr. Den højtærede Minister har — hvis jeg da har forstået ham rigtigt — ganske Ret, fuldstændig Ret deri, det er ganske selvfølgelig, jeg kan blot ikke begribe, hvorfor den højtærede Minister er kommen ind paa denne Betragtning. Jeg kunde have forstaaet det, hvis det Ændringsforslag, jeg her anbefaler, gik ud paa at sætte Statstilskuddet i et saadant Forhold, som han i denne sin Bemærkning omtalte, men det gør det ikke, thi saa maatte det rigtigt nok have lydt ganske anderledes; saa maatte det have lydt paa en Nedsættelse af Statstilskuddet til Hingsteskuer paa 70,000 Kr. i Stedet for paa 10,000 Kr., idet 6,000 Kr. til vor Hesteavl staaar i det bedste Forhold til 75,000 Kr. til vor Kvægavl. Men saaledes forholder det sig jo slet ikke. Ændringsforslaget indskrænker sig blot til at foreslaa en ren minimal, en meget moderat Nedsættelse paa kun 10,000 Kr., og jeg nærer fremdeles det Haab, at den højtærede Landbrugsminister ikke afgjort vil modsætte sig dette Ændringsforslag, idet jeg støtter mig til hans Udtalelser ved første Behandling af denne Sag, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse i Gaar oplæste, og hvori han udtrykkelig siger, at da der her i Tinget er fremkommet dels en Paastand om, at man giver for lidt til Hestene, og dels en modsat Paastand om, at man giver for meget, er han nærmest tilbøjelig til at holde med den sidste, nemlig, at der gaves for meget, og efter en nærmere Udvikling af, hvor meget der gives til Hestene, slutter han med at sige, at man vil se, at der gives et rigeligt Bidrag til Hestene. Hvis ikke den højt-

ærede Landbrugsminister, hvad jeg ikke har Grund til at antage, i den mellem-liggende Tid har skiftet Overbevisning, saa maa han jo ikke afgjort kunne have meget imod, at dette af ham selv som rigeligt anerkendte Bidrag nedsættes med de smaa 10,000 Kr. Jeg kan jo nok tænke mig, at han fra sit Ministerstade helst ser, at der sker saa faa og saa smaa Forandringer i Lovforslaget som muligt, idet det jo vil lette Gennemførelsen i det andet Ting, men naar dog Lovforslaget — det er jo forud givet — skal tilbage til Folketinget, forekommer det mig, at denne Ændring ogsaa godt kan løbe med. Jeg har nu en Tro paa, at det andet høje Ting vil være lige saa tilgængeligt for de ny Tanker, der ere komne frem heroppe, som ærede Medlemmer her i Salen.

Jeg kan ikke tænke mig, at man skulde ville holde fast paa det store Statstilskud til vor Hesteavl, hvis Eksport er i stadig Synken, i stadig Dekadence, og hvis Fremtidsudsigter ere saa mørke, som tænkes kan, jeg kan ikke tænke mig, at man skulde ville bestemt fastholde, at Hingstepræmierne skulle være de samme som Præmierne til vor betydelige Kvægavl. Der er endnu to Ændringsforslag, jeg skal omtale, nemlig Forslagene under Nr. 5 og 23, som mine ærede Medforslagsstillere have givet mig Mandat til at forsvare. Jeg beklager imidlertid meget, at jeg ved en fra min Side aldeles ufrivillig Forstyrrelse blev forhindret fra at høre den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om disse 2 Punkter, og da Referatet af Forhandlingerne fra i Gaar ikke foreligger trykt, er jeg nødsaget til for Øjeblikket at lade dem ganske ligge, blot beskedent henstillende til den højtærede Minister, om han mulig kunde finde Anledning til ganske i Korthed at angive sin Stilling til de 2 Ændringsforslag. Jeg vilde gerne endnu gøre et Par Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 14, som vi nylig hørte det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Vestergaard) omtale, og som han ret varmt forsvarede. Jeg staaar ganske paa samme Standpunkt, som han. Jeg er kun lidt i Tvivl, om jeg ikke her griber ind i Udvalgets ærede Ordførers Hverv, hvad jeg naturligvis nødig vil. Jeg ser ham her imidlertid ikke og skal derfor tillade mig at sige et Par Ord derom. Det er for mig og for de Egne, jeg repræsenterer, et af de vigtigste Forslag, der overhovedet foreligger fra Udvalget. Det er stillet af 14 Medlemmer af Udvalget, medens et æret Medlem har modsat